

[Finansministeren.]

henholdsvis 2 500 kr. og 5 000 kr. — m. v., og den kommunale indkomstskat foreslås udskrevet med en indkomstskatteprocent, der vil variere fra kommune til kommune efter udskrivningsbehov; i sognekommunerne vil den normalt ligge under 10 og i bykommunerne lidt højere. Dette betyder, at indkomstskatten af alle indtægtsforskydninger imellem personfradraget og en snes tusinde kroner vil blive beskattet med en samlet fast procent på mellem 25 og 30. Den gennemsnitlige skatteprocent vil for de små indkomster, hvor personfradraget vil veje stærkt til, ligge langt lavere og for indkomster imellem 15 000 kr. og 20 000 kr. udgøre omkring en snes procent.

Overstiger den skattepligtige indkomst 16 000 kr., hvilket fremtidig vil svare til en samlet indkomst på mellem 18 000 kr. og 20 000 kr., skal der yderligere betales en tillægsskat til staten for den del af indkomsten, som ligger herover, begyndende med 15 pct. og stigende til 35 pct. for den indkomstdel, som ligger udover 100 000 kr. Dette betyder, at grænsebeskatningen til staten, d. v. s. skatten af yderligere 1 000 kr.s indtægt, for indtægter på over 100 000 kr. vil blive godt 50 pct.

Endvidere foreslås opkrævet en kommunal tillægsskat i alle kommuner, hvor den kommunale skatteprocent under de nugældende indkomstforudsætninger ligger under 13, svarende til forskellen imellem de nævnte 13 pct. og den kommunale skatteprocent. Hvis denne f. eks. er 10, vil den kommunale tillægsskat altså blive 3 pct., som skal svares af den del af indkomsten, som ligger udover en skattepligtig indtægt på 16 000 kr. med tillæg af det kommunale personfradrag. Dette vil almindeligvis betyde en samlet indtægt på noget over 20 000 kr. Den kommunale tillægsskat skal indgå i den tidligere omtalte kommunale tilskudsfond.

Det samlede antal indtægtsskatter, som i dag, når der bortses fra de kirkelige afgifter, er seks, vil herefter for den altovervejende del af skatteyderne blive formindsket til to, hvortil for indtægter over en snes tusinde kroner skal føjes de to førnævnte tillægsskatter.

De nuværende formueskatter til staten, der svares af formuer på over 20 000 kr. og til udligningsfonden af formuer på over

30 000 kr., foreslås sammenlagt til en formueskat, der som hovedregel skal pålignes formuer på over 30 000 kr. Da de betalte formueskatter ikke som hidtil er foreslået fradraget i den skattepligtige indkomst, er formueskattesatserne nedsat. Endvidere er de nugældende lempelsesbestemmelser vedrørende formueskatten for skatteydere med små indkomster udvidet væsentligt ved en bestemmelse om, at formueskatten ikke må overstige indkomstskatten til staten. Dette betyder f. eks., at formueskatten for ægtepar bortfalder i alle tilfælde, hvor indkomsten er mindre end 5 000 kr., og nedsættes væsentligt for mindre indkomster iøvrigt.

I den nugældende beskatning er fastsat et loft så højt som 80 pct. for den samlede skatteudskrivning. Da indkomstskatten efter de nye forslag aldrig kan nå op på en så høj procent, er et sådant loft for disses vedkommende unødvendigt, men det er fastholdt for de tilfælde, hvor indkomstskatten med tillæg af formueskatten kan blive meget høj, men har dog kunnet nedsættes til 75 pct.

Et af de områder indenfor skattelovgivningen, hvor en forenkling er hårdest tiltrængt, er aktieselskabsbeskatningen. Selskaberne betaler i dag dels en proportional kommuneskat, dels ordinær statsskat, udbytterate og restrate samt forskellige forhøjelser af disse skatter. Alle statsskatterne udskrives efter progressive skalaer. Jeg skal ikke gå altfor langt ind på de udviklede regler, men blot fremdrage nogle enkelte forhold i denne forbindelse.

Efter det nuværende system indgår aktiekapitalen — for nogle skatters vedkommende eventuelt forøget med en del af reserverne — som en af de afgørende faktorer ved fastsættelsen af skatteprocenterne. For den ordinære statsskat har aktiekapitalen yderligere betydning derved, at der forinden skatteberegningen indrømmes et fradrag i indkomsten på 5 pct. af den indbetalte kapital. Om de gældende regler kan jeg endvidere nævne, at de på forskellig vis tilgodeser konsolidering, samt at der i tilfælde, hvor et selskab driver virksomhed i udlandet, ydes en skattelempe i kommuneskatten og den ordinære statsskat.

Den ordning, som nu foreslås indført, er ganske enkel. Der skal som nævnt ikke svares selskabsskat til kommunen, og til